

Юлія ЛОПАТКА,

*спеціаліст I-ї категорії
централізованої бухгалтерії
управління освіти Чернігівської міської ради;
магістр філології*

ПРОБИ ПЕРА

Юлія Лопатка проживає в м. Чернігові. Працює бухгалтером у системі освіти, але потяг до слова спонукає її йти стежками філології, тому здобула освіту в Національному університеті «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка й стала магістром філології, учителем української мови і літератури.

Перший свій вірш написала в 11 років, присвятивши матері. Любить пізнавати все нове, подорожувати, відвідувати екскурсії та різні культурно-мистецькі заходи. Розкрила себе як молода поетеса, яка глибоко відчуває слово, у Просторі «Вільна», дружньому до дівчат та жінок. Для написання віршів, вважає Юлія, потрібно натхнення, особливі емоції і переживання, а захоплення читанням допомагає їй поринати у світ літературних героїв, а головне – надихає на творчість...

Сила духу

Я зберу почуття свої в жменю,
Я затисну їх міцно в кулак.
Не дозволю я більше нікому
Руйнувати життя своє так.

Я живу, і для мене це цінність,
Кожен день – це пізнання себе.
Кожен рух – це така необхідність,
На шляху до нової себе.

Я борюся сама із собою,
Докладаю шалених зусиль.
Тільки віра навіки зі мною,
Вона вірний в житті поводитир.

Листопад 2023 р.

НЕПОВТОРНІСТЬ ВЕСНИ

Надихатись так хочеться повітрям,
Ковтати жадібно цю свіжість весняну.
Довкола світ завмер у неповторній тиші,
Я чую лиш одну його струну.

А зорі в небі рясно засіяли,
Блищать гірляндами, міняють кольори.
Насніться ви мені, пухнасті хмари,
Я заплету вас в літа колоски.

30.03.2024 р.

Щаслива жінка

А хто вона – така щаслива жінка,
В якої погляд ніжно-осяйний?
Можливо, це богиня чи царівна,
А, може, мавка – образ юних мрій?

А я скажу, що це звичайна жінка,
Вона існує і живе в цей час.
Вона проста, весела і смілива,
Красу цінує в кожному із нас.

Вільна в думках і в мріях також вільна,
Радіє митям із буденного життя.
Її душа розгорнута, нестримна,
Спішить творити добрії діла.

Щаслива жінка щастя подарує,
Бо не живе образа й помста в ній.
Її краса чарує та лікує,
І віра в краще – мотиватор дій.

20.08.2023 р.

ВОНА ЛЮБИЛА...

Вона любила бути наодинці,
Заглиблюючись в простори свої.
І виринали в спогадах картинки,
Прожитих років миті золоті.

Вона любила в мріях мандрувати
І бавитися з ними залюбки.
Емоції встигала приміряти –
Від радощів до смутку й навпаки.

Вона любила просто помовчати,
Прислухавшись до серденька свого.
Воно могло їй правду розказати,
Але, яка вона, не знатиме ніхто.

05.04.2024 р.

